

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 9037-08-24
בג"ץ 37361-08-24
בג"ץ 46277-09-24
בג"ץ 52917-09-24

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העותר

בבג"ץ 9037-08-24 : גלעד הכהן

העותרים

בבג"ץ 37361-08-24 : 1. מיכל הדס ו-34 אח'

העותרים

בבג"ץ 46277-09-24 : 1. אורני פטרושקה ו-5 אח'

העותרים

בבג"ץ 52917-09-24 : 1. גדעון אביטל-אפשטיין ו-47 אח'

נגד

המשיבים

בבג"ץ 9037-08-24 ,
בבג"ץ 46277-09-24
ובבג"ץ 52917-09-24 :

1. ראש הממשלה
2. השר לביטחון לאומי
3. היועצת המשפטית לממשלה

המשיבים

- בבג"ץ 37361-08-24 : 1. ראש הממשלה
2. ממשלת ישראל
3. השר לביטחון לאומי
4. היועצת המשפטית לממשלה

המבקשת להצטרף

כ"ידיד בית משפט": האגודה לזכויות האזרח בישראל

בקשה מיום 8.1.2026 לפסלות שופט מטעם המשיב 2
בבג"ץ 9037-08-24

בשם המשיב 2

בבג"ץ 9037-08-24 : עו"ד דוד פטר

החלטה

1. בפני בקשה לפסילתי מלשבת בהרכב הדן בהליך הנוכחי, לפי סעיף 77 א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

2. ההליך הנוכחי עוסק בארבע עתירות שהוגשו בחודשים אוגוסט-ספטמבר 2024, המכוונות נגד המשך כהונתו של ח"כ איתמר בן גביר, הוא המשיב 2 בבג"ץ 9037-08-24, כשר לביטחון לאומי.

3. בקשת הפסלות, שהוגשה מטעם השר לביטחון לאומי, נסבה על אירוע שלפי הנטען התרחש בראש השנה האחרון (שחל ביום 23.9.2025) בבית הכנסת "היכל משה" בתל אביב-יפו, בעת שהשתתפתי בתפילת החג יחד עם בני משפחתי כמדי שנה בשנה. בבקשה נטען כי בשעת התפילה בן זוגי הבחין בח"כ יצחק וסרלאוף – שר הנגב, הגליל והחוסן הלאומי שהתפלל במקום – ואמר: "זה השר של בן גביר", ולאחר מכן קם ממקומו ויצא. על רקע זה, כך נטען, הסובבים הבינו כי הוא מסרב להתפלל לצדו של השר וסרלאוף. עוד נטען כי לאחר שבן זוגי שוחח עמי הוא שב למקומו.

4. בבקשה נטען כי יש בדברים האמורים כדי לייחס לי, באופן אישי, חשש ממשי למשוא פנים כלפי השר לביטחון לאומי. עוד נטען כי בנסיבות העניין קמה אף עילת פסלות בשל עניין אישי ממשי של בן משפחה ("במישור הפוליטי-אידאולוגי"), וכן כי קיים צורך מיוחד בהסרת חשש למראית פני הצדק.

5. הונחה בפני גם תגובתם של העותרים בבג"ץ 9037-08-24 ובבג"ץ 37361-08-24 שצורפו לבקשה. בתגובה נטען, בין השאר, כי הבקשה לא הוגשה מיד כשנודעה עילת הפסלות הנטענת. התגובות מטעם בא-כוחו של ראש הממשלה ומטעם באת-כוחה של היועצת המשפטית לממשלה, שגם כן צורפו לבקשה, לא התייחסו לגוף הדברים.

6. לאחר שעיינתי בבקשת הפסלות הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, ללא צורך בתגובות נוספות (ראו גם: ע"פ 2440/09 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.4.2009); ע"א 6478/17 ס.ב.ניהול מקרקעין בע"מ נ' תינהב חברה לבניה ופיתוח (1990) בע"מ, פסקה 4 (24.9.2017); דנג"ץ 54128-11-25 משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים, פסקה 7 (27.11.2025). כן ראו: יגאל מרזל דיני פסלות שופט 320 (2006)).

7. תחילה יצוין כי בקשת הפסלות הוגשה בשיהוי ניכר. היא נסבה על אירוע שהתרחש לכאורה ביום 23.9.2025, ואשר פרסום תקשורתי בעניינו הוצג עוד בתחילת חודש אוקטובר 2025. באותה עת העתירות כבר היו בטיפול. לא זו אף זו, מועדו הנוכחי של הדיון בעתירות בהרכב הנוכחי נקבע עוד בחודש נובמבר 2025. דא עקא, בקשת

הפסלות הוגשה רק ביום 8.1.2026, שבוע ימים טרם הדיון הקבוע ליום 15.1.2026. להתנהלות זו לא ניתן הסבר מניח את הדעת, ולאמיתו של דבר – לא ניתן הסבר כלל ועיקר. כידוע, "טענת פסלות אינה בבחינת 'נשק סודי' שניתן לשמור לעת מצוא... אין מקום להמתין עם העלאת טענות כאמור עד למועד דיוני נוח עבור בעל הדין" (ראו: ע"א 1340/24 אס. בי. איי. די פתרונות יוזמה והשקעות בע"מ נ' אינטוויז'ן ניהול בע"מ, פסקה 7 (3.4.2024)).

8. לגוף הדברים, הטענות שהועלו בבקשה אינן מקימות, אף לא בדוחק, עילת פסלות כלשהי.

9. אין בכוונתי לדון במסגרת זו בטענות שלהן ניתנה התייחסות בתגובת דוברות הרשות השופטת עוד ביום 5.10.2025. כל שהיה ידוע לי בזמן אמת נמסר בתגובה האמורה. אוסיף, בבחינת אמירת המובן מאליו, כי אין בידעתי האישית דבר בנוגע להתרחשות הנטענת בעזרת הגברים בבית הכנסת, שבה לא נכחתי בעצמי. למעשה, עד לפרסום התקשורתי מיום 5.10.2025 כלל לא הייתי ערה לקיומה של בעיה כנטען. חשוב לחזור ולציין, כפי שצוין אף בתגובה, כי בתום שיחתנו הקצרה בני משפחתי ואני שבנו למקומות ישיבתנו המקוריים והשתתפנו בתפילה עד לסופה.

10. לא למותר להוסיף, כי הפרסום התקשורתי נעשה לראשונה ביום 5.10.2025, יומיים לאחר יום כיפור וכעשרה ימים לאחר היום הראשון של ראש השנה, מועד ההתרחשות הנטענת. בתקופה שבין מועד האירוע הנטען לבין מועד הפרסום לגביו, בהמשכה של תקופת החגים חזרתי, יחד עם משפחתי, להתפלל בבית הכנסת פעמיים נוספות, גם בערב יום כיפור וגם ביום כיפור, מבלי שבחרנו להדיר את רגלינו מן המקום, בהתאם לכוונות שיוחסו.

11. מכל מקום, גם אם יינתן מלוא המשקל לתיאור העובדתי שהובא בבקשה ובתצהיר שצורף לה – וכאמור אינני סבורה שיש לעשות כן – לא מתעורר חשש ממשי למשוא פנים מצדי או עניין אישי של בן זוגי בהליך. רחוק מכך. אף לא מתעורר כהוא זה חשש לפגיעה במראית פני הצדק.

12. לאמיתו של דבר, הבקשה לא כללה תשתית משפטית של ממש לביסוסה של טענות הפסלות בהתאם לאמות המידה הנוהגות בפסיקתו של בית משפט זה. לגוף הדברים, בפסיקה הובהר באופן חד משמעי, בהחלטה שעסקה באופן ספציפי בהתבטאות

של בן זוגה של שופטת, כך: "אפילו אניח כי קרוב משפחה מדרגה ראשונה של שופט הוא בעל זיהוי פוליטי, הדבר אינו יוצר, מניה וביה, עניין אישי ממשי של אותו קרוב בכל הליך הנוגע לעמדה פוליטית זו, או בכל בעל דין המחזיק בעמדה הנוגעת לסוגיות שבמחלוקת" (ע"א 3795/23 נהוראי נ' בני דוד מכינה ישיבתית, פסקה 10 (7.6.2023) (להלן: עניין נהוראי)). הדברים יפים גם לענייננו. האמירה המיוחסת לבן זוגי או התנהגותו הנטענת אינם מייצרים לו "ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו", כמובנם של הדברים בסעיף 77א(א)(2) לחוק בתי המשפט, דהיינו: באופן המקיים חשש ממשי למשוא פנים (ראו: עניין נהוראי, בפסקה 9). הבקשה אף לא מבהירה מהו אותו עניין "במישור הפוליטי-אידאולוגי", וכיצד הדבר עומד בסטנדרט החל על פסלות שופט. מדובר אפוא בקשר מרוחק של "שני בשלישי".

13. כאמור, הטענות נסבות על התייחסות לכאורה של בן זוגי לשר וסרלאוף, ללא כל קשר – ישיר או עקיף, קרוב או רחוק – לסוגיות המתבררות במסגרת ההליך דנן בענייניו של השר לביטחון לאומי. משכך, אין בטענות שהועלו בבקשה כדי ללמד על כך שניתן לייחס לי דעה כלשהי, ולא כל שכן כי דעתי "ננעלה" בנושא העומד לדיון בעתירות (ראו והשוו: בג"ץ 5658/23 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת, פסקה 7 (4.9.2023)).

14. בשולי הדברים יוער כי בקשת הפסלות גובתה בתצהיר של השר וסרלאוף שנסמך בחלקו גם על הנחות ועדויות שמיעה, תוך שימוש בביטויים "ניתן להניח" ו"דברים שנמסרו לי", והתייחסות לתחושותיו הסובייקטיביות של המצהיר. במלים אחרות, הבקשה "נשענת על השערות והנחות שאינן מבוססות, לא מבחינה משפטית ולא מבחינה עובדתית" (בג"ץ 5658/23 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת, פסקה 3 (7.1.2024)). ברי כי אין די בטענות ספקולטיביות מעין אלו כדי להצביע על עילת פסלות בהתאם לאמת המידה שנקבעה בחוק (ראו: ע"א 5733/21 פלוני נ' פלוני, פסקאות 9-10 (30.8.2021)).

15. לבסוף יצוין, כפי שנפסק לא אחת, כי "אין מקום להרחיב את השימוש בטענת מראית פני הצדק, אם וככל שיש לה מקום, לכל מקרה בו נטענת טענת פסלות שאין לה ביסוס אובייקטיבי ממשי, שאם לא כן, נמצאנו מרוקנים מתוכן את הלכות הפסלות שפותחו בבית משפט זה" (ע"א 10412/06 כוחיי נ' רשות שדות התעופה בישראל, פסקה 8 (23.4.2007)). ראו גם, מני רבים: ע"פ 6253/22 חליוא נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.11.2022)). הוא הדין אף ביחס לבקשה הנוכחית.

16. לסיכום, ניתן להצטער כי טענות שהועלו בכלי התקשורת מצאו עצמן לאחר חודשים, חרף התגובה המבהירה שנמסרה במועד הפרסום המקורי, בבקשת פסלות. כל זאת, שעה שאני ובני משפחתי אך ביקשנו לציין את חגי תשרי בהתאם למסורת הנוהגת עמנו עשרות בשנים בבית הכנסת "היכל משה". אומר את המובן מאליו: אין מקום לכך שבקשות פסלות ישמשו כלי אסטרטגי להחלפת מותב, באופן שכרוך בהליכי סרק (ראו: ע"א 1852/17 פלוני נ' פלונית, פסקה 10 (6.4.2017)).

17. סוף דבר: הבקשה נדחת. משלא התבקשו תגובות – אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ' טבת תשפ"ו (09 ינואר 2026).

דפנה ברק-ארז
שופטת